

MAERTENS, Ferdinand (Brugge 31 december 1873 – Kortenberg 10 februari 1957).

Kwam tijdens zijn studententijd te Leuven in nauw contact met **blauwvoeters** zoals **Emiel Vliebergh** en woonde er in het kort voordien door **Joris Hel-leputte** gebouwde Justus Lipsius studententehuis. Hij was er lid van de Durversbond, onder leiding van subregent kanunnik **Jules Callewaert** en van de Sprekersbond met als moderator professor **Pieter-Jozef Sencie**, op dat ogenblik secretaris van de **Davidsfondsafdeling** Leuven, wiens leesbibliotheek door de studenten werd opengehouden.

Maertens, die een ingenieursopleiding had genoten, maakte carrière als ambtenaar bij het ministerie van openbare werken en van landbouw en was er een der eersten die openlijk als **flamingant** durfde op te treden. Zo besprak hij geregeld met de Vlaamse collega's de taaltoestanden binnen hun departementen (**bestuur**). Hij verwierf vrij jong de rang van directeur-generaal en was in de jaren 1930 kabinetshoofd van de ministers **Jules van Caenegem** en **Gustaaf Sap** (openbare werken).

Maertens was voor de oorlog zeer bedrijvig in het Davidsfonds en stichtte de afdelingen in Woluwe en in Kortenberg. Hij zou tevens zijn hele leven lang voorzitter zijn van de gouvond Brabant. In 1919 zette hij mee zijn schouders onder het heropkrikken van het door de oorlog zwaar getroffen Davidsfonds. Tweemaal per week ging hij toen naar Leuven om met de zieke Vliebergh de lopende zaken af te handelen. Hij werd in 1922 algemeen ondervoorzitter waarna hij het Davidsfonds op energieke wijze hielp leiden. Hij spitste zich daarbij onder meer toe op de **talentellingen** en de **taal-grensactie**. Maertens was een gezaghebbend lid van het hoofdbestuur, maar weigerde voorzitter te worden na het overlijden van kanunnik **Amaat Joos** in 1938. Tijdens de bezetting pleitte hij voor te-

rughoudendheid tegenover de bezetter en de collaboratie.

In 1947 was Maertens ook een van de stichtende leden van De Schakel, een vereniging zonder winstoogmerk, die de *De Nieuwe Standaard* uitgaf. Ook als schepen van Kortenberg en als ondervoorzitter van de Brugse Zeevaartmaatschappij en van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen legde hij Vlaamsgezinde accenten of stelde hij zich flamingantisch op.

LITERATUUR: J. Salsmans, Prof. Dr. Émiel Vliebergh (1872-1925); biografische aantekeningen, 1945; – L. Wils, Honderd jaar Vlaamse Beweging, I, 1985; – G. Durnez, De Standaard. Het levensverhaal van een Vlaamse krant, I, 1985.

XAVIER F. SMEESTERS* EN LUC VANDEWEYER